

CALEA MĂNTUIIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

O străfulgerare spre viitor în cartea Faptele Apostolilor

Puține sunt locurile din Noul Testament care anticipează mai bine dezvoltarea teologiei Bisericii decât următoarele versete din Faptele Apostolilor: „Și ei au străbătut Frigia și ținutul Galatiei, oprîți fiind de Duhul Sfânt ca să propovăduiască cuvântul în Asia. Venind la hotarele Misiei, încercau să meargă în Bitinia, dar Duhul lui Iisus nu i-a lăsat. Și trecând dincolo de Misia, au coborât la Troa. Și noaptea i s-a arătat lui Pavel o vedenie: Un bărbat macedonean sta rugându-l și zicând: Treci în Macedonia și ne ajută. Când a văzut el această vedenie, am căutat să plecăm îndată în Macedonia, înțelegând că Dumnezeu ne cheamă să le vestim Evanghelia.” (16, 6-10).

Potrivit acestui fragment, trecerea Sfântului Pavel și a însoțitorilor săi pe continentul european a fost rezultatul unei intervenții directe și ferme a Duhului Sfânt. Ulterior, Evanghelia avea să ajungă și în Asia și Bitinia, dar Domnul istoriei a vrut ca ea să ajungă mai întâi în Europa.

Nu putem să nu observăm că Sfântul Pavel ar fi avut un vast front misionar și pe continentul asiatic. Știm că apostolul a petrecut doi ani de zile după convertirea sa în Arabia (Gal 1, 17). Știm, de asemenea, că în Arabia existau comunități iudaice (Fapte 2, 11). Cu siguranță, marele Pavel ar fi putut întemeia Biserici acolo și și-ar fi putut scrie epistolele în străvechile graiuri ale acelor locuri. Ne putem întreba ce formă ar fi îmbrăcat atunci teologia creștină. Lumea mediteraneană și, mai ales, limba greacă au fost elemente care au influențat într-un mod decisiv formularea învățaturii Bisericii. Se știe că toată literatura creștină canonică provine din bazinul Mediteranei și din vestul așa-numitei „semilunii fertile” din Orientul apropiat. Este adevărat că tradiția vorbește despre

activitatea misionară a unor apostoli în estul Țării Sfinte, chiar până în India. Dar niciuna dintre aceste misiuni n-a produs vreo scriere canonică. Pe de altă parte, expresia de limbă greacă a teologisirii a devenit normativă pentru gramatica gândirii creștine. Când, în secolele care au urmat, neamurile au primit Evanghelia în propria limbă, aceasta era, invariabil, tradusă din greacă.

Unii au deplâns acest fapt istoric. Marele savant german Adolf Harnack l-a numit „elenizarea Evangheliei”, o expresie prin care el înțelegea preluarea de către Biserică a conceptelor metafizice din filosofia greacă, cu scopul de a-și formula cu ajutorul acestora învățătura despre Sfânta Treime și Persoana Mântuitorului Iisus Hristos. Harnack afirmă - și nu este singurul - că această elenizare a fost de fapt o distorsionare a Evangheliei.

Totuși, în lumina pasajului din Faptele Apostolilor citat mai sus, teoria lui Harnack își pierde vigoarea. Sfântul Pavel a dus Evanghelia în Grecia dintr-un impuls divin explicit, și nu putem decât să fim incredințați că acest eveniment făcea parte din planul lui Dumnezeu pentru mântuirea întregii lumi. Greaca a devenit astfel vehiculul preferențial al Evangheliei, o limbă înzestrată cu vaste resurse gramaticale, nuanțe, subtilități, rafinament, precizie și capacitate de clasificare și abstractizare - calități pe care Biserica le-a folosit la vremea potrivită pentru formularea dogmelor sale și respingerea ereziilor. În plus, greaca nu era doar limba grecilor, ea era deja o limbă internațională, un element de unitate a lumii antice, un punct de întâlnire a diferitelor culturi.

Continuare în pagina 2
Pr. Adrian MURG

PREDICA

Duminica Semănătorului Duminica a XXI-a după Rusalii

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a crescut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a crescut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod înșutit. Acestea zicând striga: Cine are urechi de auzit să audă! Și ucenicii lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă, și auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei care aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare.” (Luca 8,5-15)

În pilda Semănătorului Dumnezeu arată marea Lui iubire smerită pentru omul pe care l-a creat. Smerirea lui Dumnezeu pentru om este orbitor de vizibilă în această pildă. Dumnezeu se smerește, în sensul că se dăruiește omului până la măsura în care omul devine locuit de Dumnezeu; Dumnezeu face făptura Sa sălaş al Său. Se lasă în mod gratuit în mâinile făpturii pe care El a zidit-o cu mâna Sa, și aceasta - lucru care șochează orice minte și orice inimă, oricât de reci ar fi - în deplina știință a faptului că trei părți dintre cei cărora El se încredințează prin această minunată „însămânțare”, manifestă dezinteres, sfidare, răceală, trândăvie, aroganță; deci șanse ridicabile ca intenția lui Dumnezeu de a face din om lăcașul Său să se risipească pe drum, pe pământ pietros sau între spini.

Știe Dumnezeu că unii Îl vor lăsa să zacă în praful trândăviei lor mult și bine, fără să se miște câtuși de puțin în direcția arătată de gândul lui Dumnezeu față de ei. Aceștia se lasă prădați de bogăția duhovnicească dăruită de Dumnezeu fără pic de împotrăvire. Lor le este tot una cu sau fără de Dumnezeu. Lor le place să petreacă mult în reconfortanta superficialitate. Orice îndemn de a merge mai în adâncul lor este receptat ca periculos, și prin urmare alungat. Cu toate acestea Dumnezeu Se dă, Se lasă însămânțat și în aceste vieți, pentru că știe ce a zidit cu mâna Sa; știe că Cuvântul Său se potrivește adâncului celui mai adânc al omului, care este chipul lui Dumnezeu. Știe Dumnezeu că într-o

clipă drumul se poate face pământ bun, și știm și noi aceasta.

Știe Dumnezeu că alții, cei asemănați cu pământul pietros, cu toate că se bucură de darurile lui Dumnezeu, cu toate că se îndulcesc din ele, la un simplu rânjet diabolic, la o simplă ademenire înșelătoare cedează, și în timp ajung de se pietrifică. Minte și inimă lor rămân insensibile la glasul lui Hristos care glăsuiește în lăuntru lor. Această pietrificare a minții și inimii lor constă și în neîncrederea că Dumnezeu poate schimba inima de piatră într-una de carne. „Vremea încercării” nu trebuie înțeleasă ca vreme a lepădării, ci, din contră, așa cum viețile multor sfinți ne arată, ca „plinire a vremii” pentru inima de piatră ce stă să se prefacă în inimă de carne. Sunt mulți sfinți ai Bisericii noastre a căror viață poate sta mărturie uluitoarei schimbări a inimii de piatră în inimă de carne, sau în pământ bun, cum spune pilda. S-au încrezut în iubirea smerită a lui Dumnezeu față de om în sensul că s-au lăsat copleșiți de această iubire smerită a lui Dumnezeu, fapt pentru care în „vremea încercării” nu s-au clintit din loc, ci au stat cu „ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, care pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12, 2). Încercarea le-a fost izbăvire.

Continuare în pagina 2
Pr. Ionel SCÂNTEIE

Din sumar

- ▶ Cuvioasa Parascheva (14 octombrie)
pagina 2, Ioan Claudiu Moca
- ▶ Primat și întâietăți în Biserică
Interviu cu preotul prof. univ. dr. Ioan Tulcan despre al cincilea Colocviu al Asociației Internaționale a Teologilor Dogmatisti Ortodocși (AITDO)
pagina 3, Pr. A. M.
- ▶ Știri
pagina 4

O străfulgerare spre viitor în cartea Faptele Apostolilor

Urmare din pagina 1

Dacă - după cum ne arată Scripturile - Pronia dumnezeiască călăuzește mersul Bisericii în lume, trebuie să vedem în acest fenomen o parte a acestei călăuziri. Nu este un accident istoric faptul că „Evanghelia ne-a fost dată tuturor și pentru totdeauna în limba greacă. Aceasta este limba în care putem auzi Evanghelia în întregimea și deplinătatea ei” (Georges Florovsky). Alegerea de către Dumnezeu a limbii grecești pentru a se vesti în lume Cuvântul Său a fost la fel de neîntâmplătoare precum alegerea de odinioară a limbii ebraice. Într-adevăr, hotărârea lui Dumnezeu de „a vorbi” în greacă a fost anterioară Evangheliei însăși, deoarece anvergura internațională a acestei limbi a făcut posibilă răspândirea Vechiului Testament pe vasta întindere dintre Persia și Italia. La vremea Întrupării Cuvântului, Isaia proorocea deja în limba lui Platon iar mult pătimitorul Iov își plângea soarta în tonurile tragediilor lui Sofocle.

Când Sfântul Apostol Pavel trece în Macedonia, la orizontul istoriei Bisericii încep să se zărească Niceea și Calcedonul.

Urmare din pagina 1

Știe Dumnezeu că se dă unui pământ pietros, sau unor inimi pietrificate, și, mai mult de atât, știe Dumnezeu că nu multe inimi vor tresălta la iubirea pe care El fără de preget o revarsă în inimile lor, cu toate acestea Dumnezeu se dă omului. Chiar și pentru un singur om care s-ar întoarce Dumnezeu ar face ceea ce a făcut pentru întreaga umanitate, pentru că iubirea Lui față de om este desăvârșită.

Și mai știe Dumnezeu că se dă unora încurcați „cu grijile, cu bogăția și cu plăcerile vieții”. De ce se dă acestora? Știe Dumnezeu că mai ales aceștia au nevoie de El. Dumnezeu „a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut” (Lc. 19, 10), indiferent de căile pe care cel pierdut a apucat. Mântuitorul Iisus Hristos a stat la masă cu vameșii și cu păcătoșii, pentru că știe Dumnezeu că „nu cei sănătoși, ci cei bolnavi au nevoie de doctor” (Mc. 2, 17). Se dă Dumnezeu pe Sine omului aruncat în toate plăcerile și tentațiile lumii

Duminica Semănătorului

pentru că nu are de pierdut pe nimeni. Căci n-a venit Dumnezeu în lume ca să „judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea (In. 3, 17). Dumnezeu S-a dat vameșului Zaheu, prins în lanțul iubirii de argint; S-a dat desfrânatei Maria Magdalena, încurcată în vârtoarea desfrânării; S-a dat tâlharului de pe cruce. S-a dat, Se dă și se va da tuturor. Dar știm că Zaheu a ajuns să fie atât de copleșit de iubirea milostivă a lui Dumnezeu încât a dat tot ce a adunat; Maria Magdalena a ajuns „cea întocmai cu Apostolii cinstită”, fiind printre primii propovăduitori ai Învierii Mântuitorului Iisus Hristos; tâlharul a fost primul intrat în Rai și mulțime nenumărată de oameni încurcați la început cu „grijile, cu bogăția și cu plăcerile vieții” au lăsat totul în seama lui Dumnezeu și Dumnezeu le-a dăruit slava Sa.

Mulți dintre cei care în pildă sunt numiți pământul cel bun, în care sămânța aduce mult rod, au trecut la un moment dat

prin condiția de pământ pietros, ori s-au lăsat sufocați de spinii veacului acestuia, sau au lăsat sămânța călcată în picioare la marginea drumului vieții lor. Tuturora Dumnezeu S-a dat!

Dar cum S-a dat Dumnezeu? Prin Întrupare. De aceea sămânța de care se face amintire în pildă înseamnă pe de-o parte cuvântul lui Dumnezeu propovăduit, pe de altă parte înseamnă Cuvântul lui Dumnezeu Întrupat. Omenirea este pământul. Dumnezeu Se în-sămânțează în noi prin Sfintele Taine, pentru că în și prin Sfintele Taine primim în noi pe Cuvântul Cel Întrupat, Mântuitorul Iisus Hristos, devenind astfel părtași la lucrarea de mântuire pe care Mântuitorul a înfăptuit-o firii omenești. Nu întâmplător astăzi se face pomenire și de Părinții de la Sinodul VII Ecumenic de la Niceea, unde a fost așezat hotarul dogmatic al cinstirii icoanelor, pentru că icoana este o mărturie în linie și culoare a Întrupării Fiului lui Dumnezeu.

Cuvioasa Parascheva (14 octombrie)

Cuvioasa Parascheva s-a născut în anul 1025 în satul Epivat în Tracia (azi o parte în sudul Bulgariei și alta în nordul Greciei) pe țărmul Mării Marmara într-o familie creștină de neam bun și binecinstitoare de Dumnezeu. Ea este crescută de mama și bunica ei în frica lui Dumnezeu, mergea la biserică fiind obișnuită cu milostenia. Încă de mică învăța foarte bine, dar pe lângă școala vremii o preocupau rugăciunile și slujbele bisericesti. Din tinerețe a simțit chemarea către viața călugărească pe care a și îmbrățișat-o cercetând locurile sfinte pe unde a umblat și predicat Iisus Hristos. Cerceta foarte des Biserica Născătoare de Dumnezeu și își desfăta sufletul în mireasma sfintelor slujbe. Cu un asemenea prilej ea auzi chemarea Mântuitorului: „De voiește cineva să vie după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie” (Matei 16,24). Chemarea i se întipări cu toată puterea în conștiință și drept urmare, Parascheva, hotărî să o exteriorizeze în faptă concretă. Așa că într-o bună zi lepădă hainele scumpe ce le purta, le dete unei fetițe sărace și le îmbracă pe cele sărăcicioase ale acesteia. Ea suferi cearta părinților pentru fapta săvârșită ca pe un îndemn la săvârșirea altor fapte de milostenie, ca un prilej de mulțumire sufletească și continuă să săvârșească asemenea fapte.

Tatăl ei hotărâște în ascuns să o căsătorească cu un tânăr foarte bogat care auzise de frumusețea ei, dar mai ales de credințioșia ei. Cu tot refuzul Paraschevei, tatăl rămâne neclintit. Acum își dădea seama de ce fratele ei fugise de acasă și se hotărâște să-l urmeze.

Fratele ei Epifanie, plecase în sin-

gurătate și ajunge apoi călugăr, într-o mănăstire cu viață aspră, Vlaherne din Constantinopol. Datorită credinței lui mari, pregătirii teologice deosebite și bunătății sufletului său este urcat pe scaunul Episcopal al Malditei (Tracia), iar după moarte, moaștele lui s-au dovedit tămăduitoare.

Tânărul chemat de tatăl Paraschevei a sosit din Capitala imperiului bizantin, Constantinopol și oferă mari daruri și bogății în aur și argint logodnicei. În noaptea nunții tânăra Parascheva, împarte hainele scumpe de mireasă celor lipsiți și credincioși și însoțită de un grup de tineri și tinere crescuți în același duh al evlaviei, părăsesc Epivatul și cu o barcă pornesc spre cetatea Constantinopolului. Părinții o caută pretutindeni, dar fără rezultat. Tatăl după această întâmplare moare chinuit de gândul că a făcut rău fiicei sale, iar Sofia mama Paraschevei dă averile sale săracilor și celor lipsiți, plecând de acasă cu durere în suflet pentru copii.

Cuvioasa Parascheva, hrănită de cele mai curate gânduri creștinești a vizitat mai multe mănăstiri din Constantinopol și din alte părți, de peste tot alegându-se cu multe învățături mântuitoare de suflet. A poposit, postind, rugându-se și făcând milostenii vreme de cinci ani, într-o mănăstire din Asia. A plecat apoi spre Țara Sfântă, mergând în toate locurile pe unde umblase și învățase Mântuitorul. După ce s-a închinat la Locurile Sfinte, a mers în pustiul Iordanului, la o mănăstire de maici, acolo unde trăiseră Sfântul Ioan Botezătorul și Cuvioasa Maria Egipteanca, ducând o viață cumpătată și plăcută lui Dumnezeu.

La vârsta de 25 de ani Parascheva

a părăsit Palestina și s-a îndreptat spre țara sa. În drum s-a oprit la Constantinopol vizitând bisericile și mănăstirile din această cetate și din împrejurimile ei.

Și-a găsit sălaș mai apoi într-un sat de lângă mare, aproape de satul natal, Epivat. A servit bisericii din acest sat, monahie fiind, vreme de doi ani, fără să fie recunoscută de cineva. Aici află de soarta părinților ei. În cele din urmă este recunoscută de lume care o roagă să rămână la ei, dar Parascheva de altădată în haine strălucitoare, era acum smerită, fără vlagă, cu un glas stins, fără încălțăminte și modest îmbrăcată se îndreaptă iarăși spre Constantinopol.

Aici se împărtășește presimțindu-și sfârșitul. Dorește să treacă marea cu o corabie. Boala o macină și cade în neștiință rostind cuvintele: „Cel ce ai suferit răstignire pentru noi, Doamne, primește sufletul roabei tale...” și o lumină strălucitoare s-a arătat deasupra corabiei. Așa a trecut spre Domnul la 14 octombrie 1050 o inimă largă și milostivă, una din cele mai mari trăitoare ale credinței creștine, Preacuvioasa Fecioară Parscheva în vârstă de 25 de ani... Marinarii arabi de pe corabie, înspăimântați ajunși la Calicrația (Caliacra), ascund trupul (supt de post și rugăciuni) la marginea mării, și părăsesc locul. Fără să știe cineva, lângă mormântul ei, a fost înmormântat un om păcătos și nelegiuit.

Preotul din localitate, după câțva timp găsește trupul dezgropat de valurile mării fără să fie putrezit. Vroia să-l îngroape în cimitirul obișnuit, dar o femeie bolnavă, plină de credință se vindecă la atingerea moaștelor, un copil orb din

naștere primește vederea, minunile se înmulțesc și așa s-a făcut cunoscută vestea despre moaștele Sfintei, după viața și trăirea ei întru Hristos. Moaștele Cuvioasei Parascheva au fost duse la Târnovo, mutate la Bălgrad și de aici la Constantinopol. Domnul Moldovei, Vasile Lupu, după multe stăruințe și cheltuieli le-a adus în Moldova în ziua de 13 iunie 1641, așezându-le în biserica Sfinții Trei Ierarhi.

Acum Sfintele Moaște ale Cuvioasei Parascheva se află în biserica Mitropoliei Moldovei, la Iași și credincioșii Bisericii noastre dreptmăritoare se apropie de ele ca să ia întărire în credință în fiecare an la 14 octombrie.

Cuvioasa Parascheva este un deosebit exemplu de chip al fecioarei creștine. Viața Cuvioasei Parascheva este o dovadă că și femeile, cu toată firea lor plâpândă, sunt chemate a trăi o viață după voia lui Dumnezeu, mărturisind credința și împlinind faptele bune chiar dacă acest lucru ar conduce la neînțelegere din partea propriilor părinți.

Ioan Claudiu MOCA

Primat și întâietăți în Biserică Mănăstirea Caraiman, 25-27 septembrie 2016

Interviu cu preotul prof. univ. dr. Ioan Tulcan despre al cincilea Colocviu al Asociației Internaționale a Teologilor Dogmaști Ortodocși (AITDO)

Ați participat, de curând, la cel de-al cincilea Colocviu Internațional al AITDO, care a avut loc în zilele de 25-27 septembrie 2016 la Caraiman. Ați putea să ne vorbiți ceva mai pe larg despre acest eveniment academic?

Într-adevăr, am participat împreună cu părintele decan Cristinel Ioja și cu părintele lector dr. Filip Albu, secretar al acestei Asociații, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, la acest eveniment academic de primă mărime din peisajul teologic panortodox, altfel spus, din întreaga lume ortodoxă. Acest Colocviu continuă, de fapt, șirul manifestărilor științifice ce au avut loc în anii trecuți, începând cu anul înființării Asociației, 2007, în diferite țări, ale Asociației Internaționale a Teologilor Dogmaști Ortodocși.

Tema conferinței de la Caraiman a fost *Primacy and Primacies in the Church*, adică: *Primat și întâietăți în Biserică*. Această Asociație a organizat acest eveniment în colaborare cu Facultatea de Teologie „Justinian Patriarhul” a Universității București, prin părintele decan Ștefan Buchiu al Facultății de Teologie din București. Pentru a treia oară s-au organizat asemenea conferințe în România.

În răspunsul de mai sus, ați amintit de Asociația Internațională a Teologilor Dogmaști Ortodocși (AITDO). Cred că ar fi de interes mai larg să ne spuneți ce este această Asociație, când a fost ea înființată, cum se conduce și care sunt scopurile ei.

Mă bucur de această întrebare, deoarece răspunsul la ea vine să așeze Aradul la locul cuvenit, pe care i l-a destinat și comunitatea aceasta teologică. Această comunitate academică panortodoxă este un cadru instituțional, în cadrul căruia cercetători în domeniul Teologiei Dogmatice, profesori, specialiști la diferite niveluri și cu variate slujiri în viața Bisericii și a școlii s-au reunit pentru a discuta împreună teme teologice majore, care au reținut sau vor reține atenția Bisericii, a cercetării științifice și chiar a lumii de astăzi. Anul înființării acestei Asociații a fost anul 2007 când, la invitația

Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad, teologi ortodocși din multe țări ale Europei, din Statele Unite ale Americii și Rusia s-au constituit în această asociație cu denumirea „Asociația Internațională a Teologilor Dogmaști Ortodocși” (AITDO), cu sediul în Arad.

AITDO se conduce prin Prezidiul Asociației, constituit dintr-un președinte, doi vicepreședinți și un secretar. Am avut onoarea de a fi fost ales, încă din 2007 președinte al acesteia, vicepreședinți au fost aleși profesorii: Michel Stavrou (Institutul Sfântul Serghie din Paris), Peter Bouteneff (Institutul Sfântul Vladimir din New-York) și secretar: părintele Filip Albu de la Arad. Această componentă a Prezidiului a funcționat până la Colocviul de la Caraiman, 2016, când președinte al Asociației a fost desemnat prof. dr. Michel Stavrou (Paris), iar vicepreședinți: prof. dr. Porphirios Fadi și eu. Aceștia se află într-o legătură permanentă pe internet, pentru a soluționa o mulțime de probleme curente și a propune plenui Asociației diferite proiecte, programe etc. Adunarea generală a Asociației este forul deliberativ care dezbate tot ceea ce se propune din partea Prezidiului de conducere sau de către oricare dintre membrii Asociației. Potrivit Statutului Asociației, conferințele internaționale, ce se organizează din doi în doi ani, sau în mod

excepțional la trei ani, constituie manifestările cele mai importante ale acestui for teologic. Scopurile Asociației sunt acelea de a facilita conlucrarea frățească, academică, între diferiți teologi ortodocși, de a dezbate problemele curente aflate pe ordinea de zi a Bisericii sau a cercetării teologice, pentru a încuraja parteneriate teologice, proiecte comune etc.

Când, unde și care au fost temele pe care le-au dezbătut teologii ortodocși reuniți în această Asociație?

Așa cum am menționat deja în ultima parte a răspunsului la întrebarea precedentă, tot din doi în doi ani se organizează conferințele internaționale ale dogmaștilor ortodocși. Anul constituirii Asociației - 2007 - înseamnă, de fapt, și prima conferință a acesteia, ce a avut loc la Arad și a dezbătut tema: *Accente și perspective ale Teologiei Dogmatice Ortodoxe, ca parte a misiunii Bisericii în lumea de astăzi*. A doua conferință s-a ținut tot la Arad, în anul 2009, abordând tema: *Tradiție și Dogmă. Ce fel de Teologie Dogmatică propunem pentru vremea noastră?* A treia conferință a avut loc la Tesalonic (Grecia), ocupându-se cu tema: *Funcția și limitele rațiunii în Teologia Dogmatică*. A patra conferință, ce s-a ținut la Sofia (Bulgaria) în anul 2013 a aprofundat tema: *Dogmă și terminologie în Tradiția Ortodoxă actuală*.

Care ar fi, în opinia dumneavoastră, specificul întâlnirii de la Caraiman și perspectivele deschise acolo?

Fiecare Colocviu internațional al AITDO are un anumit specific al lui, determinat de tema aflată în dezbateri, de locul unde se desfășoară, dar și de entuziasmul participanților. Dincolo de acestea, Colocviul de la Caraiman are și câteva elemente specifice, despre care am amintit și în Cuvântul de deschidere de acolo, și anume: în primul rând, întâlnirea de la Caraiman a dovedit că AITDO are deja o mini istorie a ei și un suflu propriu de aproape 10 ani (2007-2016). În al doilea rând, evenimentul acesta academic a avut loc, doar la câteva luni după Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe, care a avut loc în Creta, în zilele de 18-26 iunie 2016. În al treilea rând, s-a putut constata în ultimul an că tot mai mulți teologi ortodocși din lume s-au interesat de această Asociație, iar, unii dintre ei au solicitat aprobarea plenui acestui for teologic, pentru a deveni membri ai acesteia. Și, în fine, Colocviul teologic de la Caraiman a avut loc într-un moment internațional deosebit de agitat, în care statele și popoarele lumii se află într-o tensiune crescândă, iar, multe din societățile moderne europene, dar nu numai europene, sunt confruntate cu fenomenul complex al terorismului. Această realitate evidentă pune la grea

încercare conștiința umanității, în general, dar, nu mai puțin, și pe cea creștină, în special.

Cum ați caracteriza în momentul de față dezvoltarea acestei Asociații teologice?

Putem constata o dezvoltare evidentă a acestei Asociații, cel puțin din punct de vedere al numărului membrilor ei. Dacă la Arad în 2007, momentul constituirii AITDO, au fost 24 de membri, în 2009 au solicitat încă 5 teologi aderarea la ea, fiind 29 de membri, în 2011, la Tesalonic s-a putut observa o creștere semnificativă din punct de vedere numeric, ajungând la 42 de membri, la Sofia, în 2011, au dorit să facă parte din acest for teologic încă 17 teologi, ajungându-se la 59 de membri, iar la Caraiman, au solicitat încă 11 teologi, din România și din alte țări, astfel, încât acum, în mod oficial, Asociația are, în total, 70 de membri.

Ce priorități credeți, că ar trebui să le aibă în atenție această comunitate de teologi ortodocși?

Cred că putem vorbi de câteva priorități mai importante: consolidarea valorică a Asociației, prin cooperare mai frecventă între teologi, imaginarea de noi proiecte de cercetare și de misiune, prin care teologia ortodoxă să poată fi tot mai vizibilă și mai eficientă nu numai în plan teologic, ci și în plan misionar. Apoi, asigurarea financiară a proiectelor propuse, prin contribuțiile anuale ale membrilor AITDO, și, eventual, prin donații. S-a propus, pe bună dreptate, să se realizeze un site al Asociației, prin care aceasta să se facă tot mai bine cunoscută în spațiul ortodox, în primul rând, dar nu numai în acesta.

Unde și când va avea loc următoarea conferință internațională a Asociației și care va fi tema dezbătută?

Următoarea conferință a Asociației va fi în cursul lunii iunie 2018, la Balamand (Liban), și se va ocupa cu cercetarea unei teme legate de Eschatologia ortodoxă.

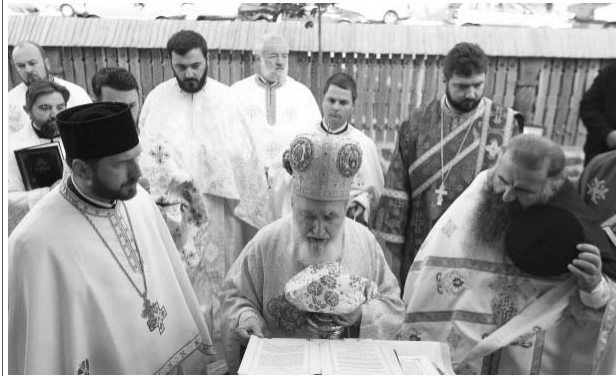
Vă mulțumesc pentru interviul acordat și vă doresc să aveți, în continuare, o activitate rodnică în cadrul acestei prestigioase asociații.

Interviu realizat de
pr. A. M.

ȘTIRI

Târnosire de biserică în stil maramureșan, în Orașul Ineu

Duminică, 9 octombrie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, s-a aflat în mijlocul credincioșilor din orașul Ineu, unde a oficiat slujba de sfințire a Bisericii cu hramul „Izvorul Tămăduirii” din incinta Spitalului Orășenesc din Ineu, Protopopiatul Ineu. După slujba de târnosire, Ierarhul a oficiat Sfânta Liturghie pe un amplasament din curtea noii biserici, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența oficialităților centrale și locale și a numeroși credincioși prezenți la acest eveniment din Cetatea Ienopolei.

Din numerosul sobor de slujitori au făcut parte: părintele arhim. Ciprian Grădinaru, duhovnic la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului din București, pr. Adrian Zaha, protopopul Ineului și alți preoți. După slujba de târnosire și după slujba Sfintei Liturghii, IPS Părinte Timotei a ținut un cuvânt de învățătură sub titlul „Echilibrul vieții omenești” (în baza citirilor scripturistice ale duminicii: Gal. 1; Lc. 7), reflectat în evenimentul târnosirii noii biserici, adică, după Apostolul zilei – viața Sfântului Pavel, prin prisma misiunii sale în Biserică și prin Sfânta Evanghelie – cu redarea vieții trupești unui tânăr cu datorie față de societate.

Sunt evidențiate strădaniile unei vechi cetăți ca Ineul, fostă reședință episcopală, de a ridica o biserică pentru slujirea unei instituții medicale și sociale și care arată frumusețea echilibrului căutării sănătății și armoniei dintre viața trupească și cea sufletească prin unitățile ce urmăresc continua lor îmbunătățire. Prin aceasta se valorifică moștenirea trecutului în noile împliniri în care este angajat tineretul, garant al păstrării și continuării nobilelor tradiții ale neamului în folosul Bisericii și a țării. Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul ne duce pe firul istoriei și la Sfântul Sava Brancovici, Mitropolit al Ardealului, legat de viața bisericească a Orașului Ineu, este un exemplu de dăruire pentru cler și credincioși. Urmând calea acestei jertfelnicii, preotul Radu Constantinescu, slujitorul noii biserici înălțate, împreună cu familia și părinții săi, sunt adevărații ctitori ai construcției de lemn în stil maramureșan, spre mulțumirea tuturor celor care poposesc aici spre dobândirea binecuvântării cerești, a adăugat Înaltpreasfinția Sa.

Toți închinătorii prezenți la slujba de sfințire a Bisericii „Izvorul Tămăduirii” au trecut prin Sfântul Altar pentru binecuvântare și spor duhovnicesc. Pentru implicarea deosebită în ridicarea sfântului locaș, preotul Radu Constantinescu a primit din partea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, rangul bisericesc de iconom. Răspunsurile liturgice la Sfânta Liturghie au fost date de către Corul Parohiei Ortodoxe din Șieu, Maramureș, veniți la acest eveniment dimpreună cu preotul lor Daniel Magdău.

Scurt istoric al noii biserici. Biserica nou sfințită, pusă sub patronajul Maicii Domnului, având hramul Izvorul Tămăduirii, a fost ridicată în curtea Spitalului Orășenesc Ineu. Este construită din lemn, în stil maramureșan, de către meșteri maramureșeni. Piatra de temelie a fost pusă pe data de 1 august 2010, însă lucrările propriu-zise au început abia în anul 2016, odată cu venirea noului preot slujitor, numit în decembrie 2015. Mai precis, biserica a fost ridicată în perioada aprilie-septembrie 2016. Ctitorii principali ai

noului lăcaș de cult sunt, alături de noul preot Radu Constantinescu și soția sa, doamna preoteasă Oana-Sabina, părinții acestuia, domnul Sorin cu soția Adriana Constantinescu.

Biserica în sine a fost ridicată în 18 zile, în luna aprilie. Catapeteasma, gardul, poarta, troița, și lumânărilor au fost realizate în decurs de o săptămână în luna iulie. Grupul sanitar, scara de urcare în turnul-clopotniță a bisericii, precum și multe alte detalii și finisaje s-au realizat în luna septembrie. Între timp biserica a fost amenajată și împodobită cu toate cele necesare cultului, alături de clopot, mobilier, poliandre, mocheta și bransare la utilități. În curte s-a înfrumusețat spațiul cu alei, gazon, copaci și plante decorative, bănci și o zona de recreere pentru copii.

Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopiaaradului.ro

AGENȚIA DE PELERINAJE BASILICA TRAVEL

Pelerinaj în Episcopia Caransebeșului

17 septembrie;
29 octombrie 2016

TARIF: 55 LEI

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou în Episcopia Caransebeșului, cu plecare din Arad, în care aveți prilejul să vă închinați în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, Catedrala "Schimbarea la Față" din Reșița și Catedrala episcopală din Caransebeș.

Pelerinaj la Mănăstirea Izbuca

4 septembrie;
9 octombrie 2016

TARIF: 50 LEI

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj la Mănăstirea Izbuca, cea mai veche mănăstire din Ardeal, cu plecare din Arad. În acest pelerinaj aveți prilejul să participați la Sfânta Liturghie și să vă închinați la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Izbuca.

Pelerinaj social în Țara Sfântă - plecare din Cluj -

6 - 10 octombrie;
3 - 7 noiembrie 2016

TARIF: 495 EURO

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu închinare în Ierusalim - Sfântul Mormânt, Calea Crucii, Golgota, Grădina Ghetsimani; Nazareth - biserica unde Sfânta Fecioară Maria a primit Buna Vestire; Hozeva - moaștele Sfântului Ioan Iacob Românul; Betleem - Biserica Nașterii Domnului, precum și în alte minunate locuri.

Pelerinaj la mormântul Părintelui Arsenie Boca

10 septembrie;
24 septembrie; 8 octombrie; 22 octombrie;
5 noiembrie; 26 noiembrie 2016

TARIF: 60 LEI

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou la mormântul părintelui Arsenie Boca, cu plecare din Arad. Mormântul părintelui Arsenie Boca se află la Mănăstirea Prislop, ce a fost ctitorită de Sfântul Nicodim de la Tismana în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

Pelerinaj la Mănăstirea Lainici

3 septembrie;
15 octombrie 2016

TARIF: 85 LEI

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj nou la Mănăstirea Lainici cu plecare din Arad. Mănăstirea Lainici este sihastria unde a viețuit Sfântul Cuvios Irodion, duhovnicul Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, închinare la moaștele Sfântului Irodion și la icoana Maicii Domnului Grabnic Ascultătoare.

Pelerinaj în Israel de Crăciun - plecare din Cluj -

20 - 27 decembrie 2016

TARIF: 595 EURO

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la Marele Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos în Biserica Nașterii din Betleem. Printre celelate obiective, menționăm: Câmpul Păstorilor, Grotă Laptelui, Muntele Tabor, râul Iordan, Ierusalim - cu Biserica Sfintei Învierii, Golgota, Sfântul Mormânt, locul unde s-a aflat Sfânta Cruce, Grădina Ghetsimani și Muntele Sion.

Pelerinaj în Țara Sfântă cazare la hoteluri

18 - 24 octombrie;
4 - 10 noiembrie; 14 - 20 noiembrie 2016

TARIF: 695 EURO

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu cazare la hoteluri. Printre locurile în care ne vom închina, menționăm: Muntele Tabor, râul Iordan, participare la Sfânta Liturghie la Biserica românească de la Ierusalim, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem, Drumul Crucii, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Golgota.

Pelerinaj în Israel și Peninsula Sinai

19 - 25 octombrie;
07 - 13 noiembrie 2016

TARIF: 730 EURO

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai de 7 zile, cu trecere pe la cele mai importante obiective: Lod, Muntele Tabor, Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Ierusalim, Drumul Crucii, Golgota, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Hozeva, râul Iordan, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem și Biserica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

ARAD – CENTRUL „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI”: B-dul Revoluției, Nr. 30, Tel./ Fax: +40257.466.784, Email: arad@basilicatravel.ro. Program: 09.00-17.00

REȘITA – CENTRUL „SF. AP. PETRU ȘI PAVEL”: Str. Republicii, Nr. 1, Tel/Fax: +40255.255.135. Email: resita@basilicatravel.ro. Program: 09.00 – 17.00

BUCUREȘTI – BASILICA TRAVEL: Str. Doamnei, Nr. 20, Tel/Fax: +4021.316.35.03, Mobil: 0741.260.424, Email: office@basilicatravel.ro. Program: 09.00-17.00

www.pelerinaj.ro, www.basilicatravel.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
Pr. CRISTINEL IOJA
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.